

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa K. M. i A. M.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 5.126,08 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. M. kwotę 2.774,45 zł (dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt cztery złote 45/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. M. kwotę 2.159,44 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych 44/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w dalszej części;

IV. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powodów K. M. i A. M. kwoty po 1.845,50 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 283,46 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

UZASADNIENIE

K. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 5126,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 4511,08 zł dnia 8.10.2013r. do dnia zapłaty, oraz kwoty 615 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1.01.2014r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że jego samochód marki B. (...), nr rej. (...) został uszkodzony w kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był u pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 4695,08 zł, tytułem kosztów naprawy samochodu. Powód zlecił wykonanie opinii prywatnej, w której koszty naprawy pojazdu zostały ustalone na kwotę 9206,15 zł. W związku z tym, powód domagał się uzupełnienia odszkodowania, a nadto zapłaty kwoty 615 zł, tytułem zwrotu kosztów opinii prywatnej.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu przyznała, że w toku postępowania likwidacyjnego przyjęła odpowiedzialność za szkodę w pojeździe powoda i wypłaciła łącznie kwotę 4695,08 zł. Zarzuciła, że uszkodzony pojazd był współwłasnością powoda i A. M., świadczenie jest podzielne i powód nie posiada samodzielnej legitymacji procesowej do dochodzenia całości odszkodowania.. Zarzuciła nadto, że wypłacone odszkodowanie obejmowało zwrot celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów, a dochodzona kwota wykracza poza rzeczywisty rozmiar szkody. Podniosła, że zastosowanie do naprawy pojazdu części alternatywnych

gwarantuje przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Kalkulacja powoda obejmuje stawki za roboczogodziny i ceny części w autoryzowanym serwisie, a nie wykazano, że pojazd serwisowany był w (...). Pozwana zakwestionowała także żądanie powoda zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej opinii.

Pismem z dnia 27.06.2016 r. do sprawy w charakterze powoda wstąpiła A. M.. Powodowie domagali się zapłaty kwoty 5126,08 zł solidarnie wraz z ustawowymi odsetkami jak wyżej.

Sąd ustalił:

Na skutek wypadku z dnia 26.09.2013r. uszkodzeniu uległ samochód powoda marki B. (...), nr rej. (...). Koszt naprawy samochodu wynosi 9.013,97 zł – za taką kwotę można doprowadzić pojazd do stanu sprzed zdarzenia pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B. – k. 186 i nast.

W dniu 7.10.2013r. strona pozwana wydała decyzję o przyznaniu odszkodowania K. M. w kwocie 1804,35 zł, jako połowa odszkodowania, z informacją, że pozostała kwota zostanie wypłacona na rzecz współwłaściciela A. M..

Dowód:

- decyzja z dnia 7.10.2013r. – k. 27.

Wobec wypłaty przez pozwanego odszkodowania w wysokości 4695,08 zł, tytułem kosztów naprawy pojazdu, powód zlecił wykonanie prywatnej opinii, celem ustalenia wysokości szkody, która została określona przez rzeczoznawcę L. N. na kwotę 9206,15 zł. Powód poniósł koszt wykonania w/w opinii w kwocie 615 zł.

Dowód:

- kalkulacja naprawy – k. 12 i nast.;
- faktura VAT nr (...) – k. 26.

Pismem z dnia 21.01.2014r. pozwana odmówiła zapłaty dalszego odszkodowania, tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, oraz tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii.

Dowód:

- decyzja z dnia 21.01.2014r.

Sąd zważył co następuje:

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 26.09.2013r. nie była sporna. Poza sporem było, że wypadek miał miejsce w okresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy, zawartej ze stroną pozwaną, oraz fakt, że strona pozwana wypłaciła dotychczas powodowi kwoty po 1.804,35 zł, łącznie 4.695,08 zł, tytułem odszkodowania.

Zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych [Dz.U.2013.392ze zm.], z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z art. 822 kc, przedmiotem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest przejęcie przez zakład ubezpieczeń odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których

odpowiadałby ubezpieczający. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 powołanej ustawy). Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę, wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego.

Strona pozwana, odpowiedzialna za szkodę, zobowiązana jest zwrócić poszkodowanym (powodom) wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu uszkodzonego pojazdu. Przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. Odszkodowanie obejmuje koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów pod warunkiem ich konieczności i niezbędności pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych (por. postanowienie SN z dnia 24.02.2006r., III CZP 91/05, LEX nr 180669). O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada stanowi samochodu sprzed wypadku, biorąc pod uwagę zarówno stan techniczny, jak i trwałość i wygląd wsteczny (por. wyrok SN z dnia 3.02.1971r., III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205; wyrok SN z dnia 5.11.1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki. Zakres naprawy nie był sporny w niniejszej sprawie. Sporna była wysokość szkody, ustalona jako wysokość kosztów naprawy samochodu, w tym jakość i cena części zamiennych oraz stawka za roboczogodzinę.

Wysokość szkody w pojeździe powodów ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B., w kwocie 9.013,44 zł, która gwarantuje przywrócenie pojazdu do stanu jak przed szkodą pod względem technicznym, bezpieczeństwa, estetyki i trwałości części zamiennych. Strony nie kwestionowały opinii, nie zgłosiły uwag ani zastrzeżeń.

Ustalając wysokość szkody na kwotę 9.013,97 zł oraz uwzględniając, że dotychczas pozwana wypłaciła powodom łącznie kwotę 4.695,08 zł, zasądzone na rzecz powodów kwoty po 2.159,44 (5) zł [$9013,97 - 4695,08 = 4318,89 : 2 = 2159,44(5)$], tytułem odszkodowania (art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 § 1 kc i art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc). Zasądzone na rzecz powoda K. M. odszkodowanie obejmuje także koszty ekspertyzy, wykonanej na zlecenie powoda przez rzeczoznawcę z zakresu techniki samochodowej, w kwocie 615 zł. Skorzystanie z fachowej konsultacji pozwoliło powodowi ustalić rozmiar szkody, znacznie przekraczający wycenę, dokonaną przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym. Okoliczność, że pozwana nietrafnie określiła rozmiar i wartość szkody znalazła potwierdzenie w opinii biegłego sądowego. W dalszej części powództwo podlegało oddaleniu – w części co do żądania zapłaty dalszej kwoty (ponad zasądzoną 4318,89 zł) z tytułu kosztów naprawy, jako wygórowanego; co do żądania zasądzenia solidarnie na rzecz powodów, jako bezpodstawnego (art. 379 § 2 kc w zw. z art. 197 kc w zw. z art. 369 kc – ustawa wprowadza domniemanie, że udziały we współwłasności są równe, a świadczenie jest podzielne, przy czym solidarność zobowiązania nie wynika ani z ustawy, ani z czynności prawnej); co do żądania zapłaty kwoty 615 zł na rzecz powódki A. M., tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii, jako bezzasadnego, skoro nie poniosła ona tych kosztów; co do żądania zapłaty odsetek częściowo, tj. od daty wcześniejszej, niż wynika z wyroku. Żądając zapłaty odsetek od dnia następnego po dniu wydania decyzji pozwanej o wypłacie odszkodowania (k-27), powodowie nie wykazali, że wcześniej wzywali pozwaną do zapłaty konkretnej kwoty z tytułu odszkodowania, obejmującego zwrot kosztów naprawy pojazdu (art. 6 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc i art. 455 kc i art. 817 § 1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Również w przypadku żądania zasądzenia odsetek od kwoty 615 zł (obejmującej zwrot kosztów prywatnej opinii) od dnia 21.12.2013r., tj. od dnia wskazanego na fakturze VAT nr (...) (k. 26), powód nie wykazał, kiedy zgłosił szkodę w tym zakresie i wezwał pozwaną do zapłaty. Dlatego opóźnienie w zapłacie może być

liczone dopiero po upływie 30 dni od dnia sporządzenia pisma, znajdującego się na karcie 35 akt sprawy, tj. decyzji pozwanej z dnia 21.01.2014r. o odmowie przyznania dalszej kwoty odszkodowania. Domaganie się przez powodów odsetek od daty wcześniejszej nie miało uzasadnienia w powołanych przepisach i w tej części roszczenie odsetkowe podlegało oddaleniu.

Wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach szkody i dołączonych do pisma procesowego z 8.04.2016r., podlegał oddaleniu, bowiem, pomimo zobowiązania, pozwana nie wskazała faktów spornych i istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, które miały być wykazane za pomocą konkretnych dokumentów. Okoliczności, powołane przez pozwaną (k-80) zmierzały do ustalenia „treści” dokumentów, co samo w sobie nie było istotne dla rozstrzygnięcia, lub wskazywała na okoliczności niesporne, które nie wymagają dowodów (k-227 kpc, art. 229 kpc, art. 230 kpc, art. 232 zd. 1 kpc).

Orzeczenie o kosztach w punkcie IV wyroku oparto na przepisie art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 105 § 1 kpc. Strona pozwana, jako przegrywająca sprawę, powinna zwrócić powodom koszty zgodnie z wynikiem procesu. W skład kosztów procesu, poniesionych przez powodów wchodzi: opłata sądowa od pozwu – 257 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym 2400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 34 zł, wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego – 1000 zł (łącznie 3691 zł x 1/2 = 1845,50 zł).

Orzeczenie w pkt V wyroku oparto na przepisie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 623) i art. 100 zd. 2 kpc. W toku postępowania Skarb Państwa pokrył tymczasowo wydatki na wynagrodzenie biegłego, ponad uiszczoną przez powoda zaliczkę, w kwocie 283,46 zł (k-208). Wydatkami tym, zgodnie z wynikiem procesu, obciążono pozwaną.